

A vállalatok több mint felét már érintette a vízhiány vagy az áradás, mégis kevesen mérik fel a kockázatokat

Az elmúlt nyár is megmutatta: az aszály, a vízhiány és a szélsőséges csapadék nem csupán a mindennapi életünket nehezíti meg, hanem egyre komolyabb gazdasági veszteségeket is okoz. A WWF Közép- és Kelet-Európa, valamint az EY denktank Austria közös jelentése szerint a közép- és kelet-európai vállalatok több mint felét érte már jelentős, vízzel összefüggő negatív hatás az elmúlt öt évben, mégis csak kis részük készült fel tudatosan a hasonló helyzetek kezelésére. A megkérdezett cégek 52 százaléka számolt be ilyen tapasztalatról, 58 százalékuk pedig arra számított, hogy a következő öt évben mérsékelt vagy jelentős üzleti kockázatot jelent majd számára a víz. A jelentés szerint a vállalatok felkészültsége messze elmarad a vízkockázatokkal szembeni kitettségüktől.

A Business Water Risks and Readiness in Central and Eastern Europe (Vállalati vízkockázatok és felkészültség Közép- és Kelet-Európában) című [jelentés](#) 115 vállalat bevonásával 2026 áprilisa és júniusa között készült, és Bulgáriára, Csehországra, Magyarországra, Romániára, Szlovákiára és Ukrajnára terjedt ki. Az eredmények tájékoztató jellegűek, nem tekinthetők a régió valamennyi vállalatára nézve reprezentatívnak, ugyanakkor jól érzékeltetik a vízkockázatok kezelésének hiányosságait.

A megkérdezett cégek 46 százaléka mérte fel a saját működését érintő vízkockázatokat, a beszállítói láncok esetében viszont ez az arány mindössze 23 százalék. A vállalatok 53 százalékának nincs külön vízügyi stratégiája, és csupán 7 százalékuk érzi úgy, hogy nagyon felkészült a vízzel kapcsolatos üzleti kockázatok kezelésére.

A válaszadók leginkább az aszályt és a vízhiányt tartják fenyegetőnek: 49 százalékuk jelölte meg ezeket a következő évek várható üzleti kockázatai között. Szorosan követi őket az áradások és a szélsőséges esőzések veszélye, 46 százalékkal. A romló vízminőség, az édesvízi ökoszisztémák állapotának romlása és a szabályozási környezet bizonytalansága szintén komoly aggodalomra ad okot.

Magyarországon is gazdasági kérdéssé vált a vízhiány

A vízkockázatok már Magyarországon is közvetlenül érintik a gazdaság működését. A mezőgazdaság számára a tartós csapadékhiány, a kiszáradó talajok és a csökkenő vízkészletek jelentenek egyre nagyobb terhet, miközben az ipari termelés, az energiatermelés és a szállítás is függ a megfelelő mennyiségű és minőségű víz rendelkezésre állásától.

A 2026-os nyár rendkívül alacsony vízállásai a Duna vízgyűjtőjén is megmutatták, milyen gyorsan tovagyűrűzhet a vízhiány gazdasági hatása. A folyók alacsony vízhozamai nehezítették a folyami teher- és személyszállítást, Magyarországon és Romániában pedig az erőművek működéséhez elengedhetetlen hűtővíz korlátozott elérése miatt a nukleáris erőművi termelést is vissza kellett fogni, illetve le kellett állítani. A mezőgazdaság, a turizmus és más ágazatok szintén veszteségekkel és fennakadásokkal szembesültek.

Magyarország szárazodása mögött a klímaváltozás mellett évtizedek vízgazdálkodási és tájhasználati gyakorlata is áll. A folyószabályozások, az árterek leválasztása és a víz gyors elvezetése hozzájárultak ahhoz, hogy a csapadék és az árhullámok vize nem marad a tájban, és nem tudja megfelelően feltölteni a talajt, illetve a felszín alatti vízkészleteket. A növekvő párolgás, a hosszabb aszályos

időszakok és a szélsőségesebbé váló csapadékeloszlás tovább súlyosbítják a helyzetet.

A WWF Magyarország régóta hangsúlyozza a természetes vízmegtartás jelentőségét: a víz helyben tartása, a folyók és árterek kapcsolatának helyreállítása, valamint a táj adottságaihoz igazodó gazdálkodás egyaránt hozzájárulhat az aszálykockázatok mérsékléséhez. Ezek az intézkedések a vállalatok számára is fontosak, hiszen a gazdaság hosszú távú működése az egészséges vízrendszerektől, a termőképes talajtól és a kiszámíthatóbb természeti környezettől függ.

A vállalatok többsége nem méri fel a beszállítói láncok vízkockázatait

A jelentés egyik fontos megállapítása, hogy a vállalatok jóval nagyobb figyelmet fordítanak saját telephelyeik vízkockázataira, mint az ellátási láncokban jelentkező veszélyekre. Hasonló különbség látható a vízkészletekre gyakorolt hatások felmérésében is: a cégek 48 százaléka vizsgálta meg saját működésének hatásait, a beszállítói láncok esetében viszont mindössze 25 százalékuk tette ezt meg.

Pedig a vízkockázatok nem állnak meg a vállalati telephelyek határainál. Egy cég hiába használja hatékonyan a vizet a saját üzemeiben, ha egy fontos beszállítója vízhiánnyal sújtott térségben működik, a szállítási útvonalak alacsony folyóvízállás miatt válnak nehezebben használhatóvá, vagy a környező vízi ökoszisztéma állapota romlik. Az ilyen helyzetek termelési fennakadásokat, alapanyaghiányt, költségnövekedést és késedelmes teljesítést okozhatnak.

„A vállalatok sokáig adottságnak tekintették a vizet: olyan erőforrásnak, amely a megfelelő helyen és időben rendelkezésre áll. Közép- és Kelet-Európában azonban egyre nehezebb erre építeni. A vállalkozások működése szorosan összefügg a környező folyók, vizesélőhelyek és édesvízi rendszerek állapotával. A tartós ellenálló képességhez elengedhetetlen, hogy a vállalatok a beszállítókkal, más vízhasználókkal és a hatóságokkal együttműködve védjék és állítsák helyre ezeket a közös erőforrásokat” – mondta Andreas Beckmann, a WWF Közép- és Kelet-Európa vezérigazgatója.

A kockázatok ismerete még nem jelent felkészültséget

A vállalatok beruházási tervei egyelőre nem tükrözik a vízkockázatok súlyát. A megkérdezettek 45 százaléka arra számít, hogy a következő három évben változatlan marad a vízzel kapcsolatos kiadása, és mindössze 28 százalék tervez növelést. Jelentős emelkedéssel csupán 4 százalék számol.

A felmérés arra is rámutat, hogy a vízügyi stratégia megléte összefügghet a beruházási hajlandósággal. Azoknak a vállalatoknak a körében, amelyek már tapasztaltak vízzel kapcsolatos negatív hatásokat, a vízügyi stratégiával rendelkezők 52 százaléka fontolgatja a vízzel kapcsolatos beruházások növelését a következő öt évben. A stratégia nélküli cégeknél ez az arány csupán 26 százalék.

„A felmérés magyar válaszadóinak 64 százaléka rendelkezik vízgazdálkodási célkitűzésekkel, stratégiája azonban csak 45 százalékuknak van, és ugyanekkora arányban tartják magukat mérsékeltén vagy magas szinten felkészültnek. Vízzel kapcsolatos beruházást mindössze 27 százalékuk tervez. A célkitűzések és a tervezett beruházások közötti különbség azt jelzi, hogy a szándékot még nem minden esetben követik a megvalósítást támogató döntések. Üzleti szempontból ezért kulcsfontosságú,

hogy a vízgazdálkodási célokhoz konkrét intézkedések és a végrehajtáshoz szükséges erőforrások is társuljanak” – mutatott rá Lukács Ákos, az EY Magyarország partnere, a klímaváltozási és fenntarthatósági üzletág vezetője.

A jelentés szerint a vállalatoknak világos felelősségi köröket kell kialakítaniuk, a helyi vízviszonyokhoz igazodó célokat kell meghatározniuk, és a saját működésük mellett a beszállítóik kitettségét is fel kell mérniük. A vízhasználat hatékonyságának javítása mellett a vízkészletek és az ökoszisztémák állapotának megőrzése is fontos része a hosszú távú üzleti alkalmazkodásnak. Ehhez a vállalatok közötti együttműködés és a vízgyűjtő egészét figyelembe vevő megközelítés egyaránt szükséges.

A következő években a vízhiány, az áradások és a romló vízminőség egyre több ágazat működését befolyásolhatja. A felmérés eredményei alapján a vállalatoknak érdemes már most felmérniük a kockázataikat, és a felismeréseket konkrét intézkedésekre, beruházásokra váltaniuk.

A magyar nyelvű jelentés [ide kattintva](#) érhető el.

Sajtókapcsolat:

- sajto@wwf.hu

© Fotó: Balázs Zsolt

Eredeti tartalom: WWF Magyarország

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/?p=33757>